

[Peter Duetoft]

hvad de ville tage fra os. Lad os dog tro lidt på os selv.

Som jeg startede med at sige, var der vel to søjler i regeringens udspil og i statsministerens åbningstale, men der var ingen diskussion om, at velfærdssamfundet skulle fungere videre, måske i en moderniseret stil, men at det velfærdssamfund, som vi kender i dag, skulle udgøre hovedlinierne. Spørgsmålet var selvfølgelig så, hvordan vi får råd til det, og det har erhvervsredegørelsen, som jo heldigvis af hvervslivet og også af ordførere i dag er blevet rost, givet et meget godt bud på.

Det er en kendsgerning, at ulandene, Østeuropa og Det Fjerne Østen kan konkurrere med os på et lønniveau, et arbejdsmiljøniveau og et miljøniveau, som ingen i Danmark ville acceptere. Derfor er det vigtigt ikke at tro på den devise, som nogle enkelte i erhvervsorganisationerne desværre ofte i de sidste dage er kommet med, nemlig at hvis vi bare sætter erhvervslivets omkostninger ned, klarer vi den konkurrence. Det er noget sludder, når timelønningerne i nogle af de lande, vi taler om, er nede på 5, 10, 15 kr. Er der nogen, der drømmer om, at de danske timelønninger skulle komme i nærheden af bare to tredjedele af det?

Nej, det, der skal til, er det, der ligger i erhvervsredegørelsen: Vi skal koncentrere os om det, vi er gode til, styrke forskningen og udnytte den offentlige ekspertise bedre. Det er regeringens udspil, og i den forbindelse glæder vi os specielt meget over, at den gamle kamp mellem offentligt og privat er opgivet i regeringens udspil og i statsministerens åbningstale. Det offentlige og det private kan gå hånd i hånd, de er ikke fjender, og der er ekspertise i det offentlige, som naturligt skal udnyttes sammen med det private. Vi glæder os over, at hele den gamle ideologiske bragesnak om, at de skal bekæmpe hinanden, og at de bremser hinanden, og hvad ved jeg, er færdig.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på hele diskussionen om servicesamfundet osv., men det er også vejen frem for at få flere i arbejde. Den gammeldags løsning af arbejdsløshedsproblemet er der ingen der længere tror på, og grunden til, at man år efter år kunne holde taler her om at løse arbejdsløshedsproblemet, var, at man i gamle dage alene troede på omkostningssiden. Nu er der altså mere linie i det, og

vi har for første gang i næsten to årtier fået en erhvervs politik.

Jeg ser i pressen, at nogle undrer sig over, hvad det er for nogle ministre, CD har fået, men netop med udgangspunkt i erhvervsredegørelsen og den omstilling af det danske samfund, som også statsministeren lægger op til, må jeg sige, at i CD er vi faktisk ret godt tilfredse med de emner, vi har fået.

En erhvervs politisk samordningsminister har erhvervslivet faktisk ønsket længe for at få en form for tjek på lovgivningen og sætte den dynamik ind, der er i erhvervsredegørelsen. En forskningsminister er noget af det vigtigste på et tidspunkt, hvor det bl.a. er forskningen og teknologiudviklingen, der skal sikre, at vi kan klare os i konkurrencen. Turismen er med til, at nogle dele af landet overhovedet kan overleve, og dermed er en turistminister vel heller ikke helt uvæsentlig. Endelig er det med de kulturelle synspunkter, jeg før gav udtryk for, vigtigt, at der også er et selvstændigt kirkeministerium i Danmark, og at vi også tager den del af den danske kultur alvorligt.

Jeg vil sige til statsministeren, at vi bestemt ikke har nogen problemer, som der er nogle i aviserne, der antyder; vi er rimelig godt tilfredse. I det hele taget må jeg konstatere, at CD vel aldrig har haft så megen indflydelse, som vi rent faktisk har haft i denne regering. Jeg vil godt give 10 eksempler:

Lejeværdiens nedsættelse og omprioriteringen af lånene.

Regeringens understregning af, at EF skal spille en central rolle i Europa.

Regeringens understregning af, at NATO skal spille en central rolle i Europa.

Udspillet om en stærkere indsats over for vold.

Indsatsen for en fair behandling af de fremmede.

En stærkere indsats for de psykisk syge.

En folkeskolereform, der understreger, at skolens opgave er at lære folk noget.

En satsning på, at man skal bruge andre midler end de traditionelle for at løse arbejdsløshedsproblemet.

En generelt uideologisk regeringslinje.

En understregning af, at væksten i samfundet er nødvendig.

Det er toptilisten, hvor alt svarer til CD's synspunkter i de sidste 10-15 år, så vi har ikke